

Mravenec

Mravenčí listy

11/2019

Tento měsíc slaví
narozneniny 11. Milan.

Svátek slaví 4. Karel.
Blahopřejeme!

Kdo s námi listuje časopisem Mravenčí listy, dočte se o různých významných dnech doma i ve světě.

1. 11. Světový den veganství

Je tomu přesně měsíc kdy jsme si připomněli Světový den vegetariánství a na dnešní den připadá světový den veganství. Rozdíl mezi vegetariánstvím a veganstvím je následující: Vegané nejenže odmítají jíst maso, ale odmítají veškeré potraviny vyrobené z zvířat (kůže, mléko, vejce, atd.), jídlo (maso). Tento den připadá na výročí založení britské společnosti Vegan Society.

5. 11. Mezinárodní den romského jazyka

Mezinárodní den tohoto exotického jazyka má oslovit nejen Romy, ale i širokou veřejnost a vzbudit v ní větší zájem o jazyk a jinou mentalitu občanů. Romština má osmý pád a přídechové hlásky, které čeština nemá. Jejimi příbuznými jazyky jsou hindština či bengálština. Romský jazyk je stále více na ústupu, a proto se lingvisté snaží vyučovat jej i ve školách, a pořádají jazykové kurzy pro širokou veřejnost. Jazyk upadá již od dob Marie Terezie a výhledově je jeho užívání stále na ústupu.

9. 11. Mezinárodní den boje proti fašismu a antisemitismu

Mezinárodní den proti fašismu a antisemitismu nám má primárně připomenout listopad 1938, konkrétně křišťálovou noc z 9. 11. na 10.11 kdy se

prováděl protizidovský program v Německu. Zároveň nás má tento den upozornit na stále živoucí fašistické a antisemitské názory i v dnešní době a jejich nebezpečnost pro společnost.

15. 11. Den vězněných spisovatelů

Den vězněných spisovatelů nám má připomenout, že jsou stále některé státy, kde nemají svobodu slova a za svůj názor jsou lidé zavíráni do vězení a tím dochází k porušování lidských práv.

19. 11. Světový den prevence týrání a zneužívání dětí

Světový den prevence týrání a zneužívání dětí si připomínáme v ČR od roku 2001. Tento den nás má upozornit na důležitost prevence, na problematiku týrání dětí a snažit se jej eliminovat. V České republice se v tento den konají různé akce s různými tématy, například jak předcházet tyranii a zneužívání a hlavně jak pomoci.

20. 11. Světový den dětí

A máme tu jeden z dalších svátků, který patří dětem. Světový den dětí, který můžeme znát také pod úředně vypadajícím názvem Výročí Úmluvy o právech dítěte, je den kdy si máme připomenout, že i děti mají svá práva. Na porušování práv dětí je nutné upozornit a to hlasitě, neboť někdy jsou děti oddělovány od rodičů, týrány, zneužívány a tomu se musí zamezit. Tento den navazuje zejména na Světový den prevence týrání a zneužívání dětí.

20. 11. Den industrializace Afriky

Afrika je 3 největší kontinent světa, svůj název získala od starých Římanů (slunečná, bez chladu), i přes tyto, pro Evropana superlativy, se Afrika denně potýká s řadou problémů, které mají jednoho jmenovatele – nedostatek, ať si vzpomenete na cokoliv, neboť právě probíhající energetická a potravinová krize dopadá na ty nejchudší. Den industrializace Afriky připomíná, že investice do infrastruktur a tím vybudování pracovních míst a možnost dosahovat vzdělání by bylo lékem, jak Afriku z krize pomoci.

21. 11. Světový den pozdravů

Světový den pozdravů se slaví právě zdravením na ulici bytí jindy cizích lidí. Tento den se slaví a zdraví po celém světě ve 180 zemích. Popudem tohoto dne byla válka mezi Arabi a Izraelci, jeden americký student Michael McCormack se chtěl válce postavit a dokázat, že spory jdou řešit i jiným způsobem a prvním symbolem komunikace je právě pozdrav. Pozdrav začal šířit se svým bratrem.

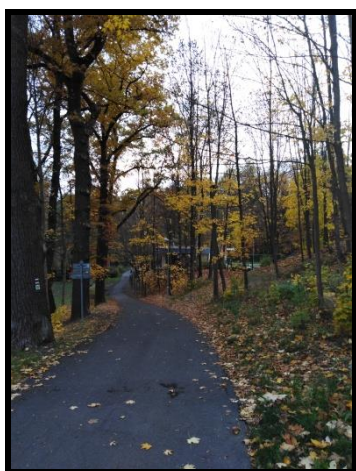
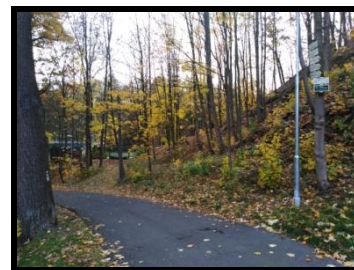
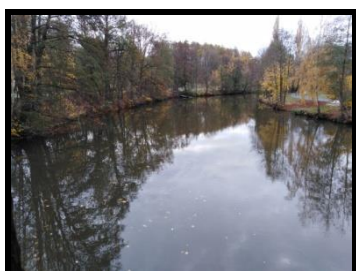
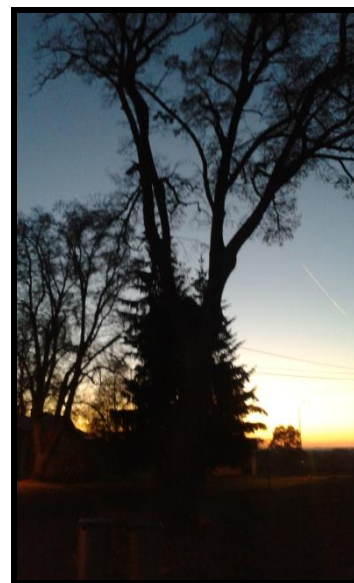
28. 11. Mezinárodní den nekupování ničeho

Mezinárodní den nekupování ničeho navazuje na den bez nákupů. Spousta lidí kupuje spoustu zbytečných věcí, bez kterých se dá žít.

Zdroj: Centrum.cz

**Tvorba a ostatní očima
Mravence**

Tady máme podzimní variace

Zdroj foto: Zdeněk Kratochvíl

Oslavy

1. 11. Svátek všech svatých

Svátek všech svatých, neboli slavnost všech svatých připomíná všechny svaté, nikoli pouze ty, kteří byli oficiálně kanonizováni, ale také ty, o „jejichž svatosti neví kromě Boha nikdo“.

Tento svátek slaví všichni křesťané – západní křesťanství slaví svátek všech svatých 1. listopadu, východní křesťané, kteří užívají většinou Juliánský kalendář ho slaví první neděli po letnicích. Většina západních křesťanů i Římsko-katolická církev navazují na 2. listopadu, na který připadá památka zesnulých.

Vzpomínkou na všechny zemřelé, lidově tzv. Dušičky. V tyto dva dny je v zemích s křesťanskou tradicí zvykem navštívit hřbitov a rodinný hrob (nebo rozptylovou loučku) a zapálit zde svíčku, položit kytici či věnec a se vzpomínkou se pomodlit.

Dušičky

Vzpomínka na všechny věrné zesulé, Památka všech věrných zemřelých, Svátek zesnulých, Památka zesnulých či lidově **Dušičky** (lat. *In commemoratione omnium fidelium defunctorum*), která připadá na 2. listopadu, je v římskokatolické církvi dnem liturgického roku, kdy se církev modlí za zemřelé. Liturgické obřady slouží v tento čas i Církev československá

husitská, která vzešla z prostředí katolického modernismu po první světové válce.

Anglikánská církev slavení Dušiček zrušila, avšak někde byla památka obnovena v rámci anglikatolického hnutí. Protestantská reformace nebyla ve zrušení takto důsledná: Martinu Lutherovi se její slavení v Sasku za jeho života nepodařilo potlačit.

Tradičně se v našich zemích navštěvují hřbitovy, pokládají se květiny a zapalují se svíce. Vzpomínky na zemřelé se drží ve všech koutech světa, ovšem v podstatně jiné formě než u nás. Nejznámější variantou tohoto svátku, který se postupně dostává i k nám je Halloween.

Zdroj: *Wikipedie*

17. 11. Mezinárodní den studentstva

17. listopadu 1939

Mezinárodní den studentstva

• Přípomínka události z 28. října – 17. listopadu 1939:
• 28. října – demonstrace studentů v Praze na Václavském náměstí
Studenti Jan Špírl a Václav Šedláček zastřeleni
• 15. listopad – oslavy 80. výročí demonstrace (prvního protisovětského a protinacistického akce)

Mezinárodní den studentstva je stanoven na 17. listopadu a to z důvodu památky na české studenty, kteří roku 1939 uspořádali demonstraci proti Němcům a byli při ní 2 studenti zastřeleni. Poté, na Hitlerův pokyn, následovalo uzavření českých vysokých škol, studenty ve školách nahradily německé úřady. Studenty postupně začali zatýkat a byli

deportováni do koncentračních táborů. 17. listopadu si připomínáme i v naší novodobé historii a to demonstraci studentů na Národní třídě, která odstartovala roku 1989 Sametovou revoluci.

17. 11. 1989 Sametová revoluce

Sametová revoluce (jinak také **něžná revoluce**) je označení období politických změn v Československu mezi 17. listopadem a 29. prosincem roku 1989, které vedly k pádu komunistického režimu a přeměně politického zřízení na pluralitní demokracii; v oblasti hospodářství plánované ekonomiky na tržní. K urychlení změn přispěl rozpad bývalého Východního bloku a narůstající nespokojenost obyvatelstva s ekonomickou a politickou situací v zemi.

Vyjma událostí ze 17. listopadu, kdy byli demonstranti napadeni Veřejnou bezpečností, nebyla revoluce provázena násilím a během státního převratu nebyl zmařen jediný život.

Karel Čapek

Rekord

Poslouchejte, když mně ukázali ten kámen, zůstal jsem koukat; on je to buližník s nějakým kyzem, takže je těžší, než vypadá. Potězkejte; já jsem jej na omak odhadl na šest kilo – schází jenom jednapadesát gramů. Panečku, s takovým kamenem se musí umět házet. Pak jsem se šel podívat na ten sad a na řeku. Co byla zvalená tráva, tam se svalil ten Pudil; z toho místa byly ještě dva metry k vodě; a řeka, pane, řeka tam je na první pohled dobrých čtrnáct metrů široká, protože se tam kroutí. Pane soudce, já jsem začal křičet a skákat a povídám, přineste mně honem osmnáct metrů špagátu! Potom jsem zarazil kolík na to místo, kde se svalil ten Pudil, přivázal jsem k němu ten provázek, svléknu se a plavu s druhým koncem provázku v hubě na druhý břeh. A co byste řek, pane okresní: ten špagát stačil akorát k druhému břehu; a to ještě pak přijde kus hráze a teprve nahoře je cestička. Já jsem to třikrát přeměřil: od toho kolíku na tu cestičku, to je navlas devatenáct metrů a dvacet sedm centimetrů.” “Člověče Hejdo,” řekl soudce, “tohle snad není možné; devatenáct metrů, to je nějaká dálka; poslouchejte, nestál on ten člověk ve vodě, jako uprostřed řeky?” “To mě taky napadlo,” pravil pan Hejda. “Pane okresní, od jednoho břehu k druhému je hloubka přes dva metry, protože tam je takový zákрут. A po tom kameni byl ještě dolík v hrázi; víte, ten druhý břeh tak trochu vydláždili, aby to tam nebrala voda. Ten člověk vytrhnul ten kámen z hráze a mohl jej hodit jenom z cestičky, protože ve vodě by

nestačil a na hrázi by sklouzl. To teda znamená, že hodil devatenáct celých dvacet sedm setin metru. Víte, co to je?” “Třeba měl prak,” mýnil soudce nejistě. Pan Hejda na něho vyčítavě pohleděl. “Pane okresní, vy jste nikdy neházel z praku, že jo. Tak to zkuste vystřelit z praku dvanáctiliberní kámen; to byste musel mít katapult. Pane, já jsem se s tím kamenem dřel dva dny; zkoušel jsem udělat nějakou smyčku a roztočit jej, víte, jako při vrhu kladivem; já vám říkám, to vám vyklouzne z každé smyčky. Pane, to byl čistý vrh koulí. A víte,” vyhrkl rozčileně, “víte vy, co to je? To je světový rekord. Tak.” “Ale dejte pokoj,” užasl pan soudce. “Světový rekord,” opakoval četník Hejda slavnostně. “Ona závodní koule je těžší, váží sedm kilo; a letošní rekord v závodní kouli je šestnáct metrů bez nějakého centimetru. Devatenáct let, pane, byl rekord patnáct a půl metru; až letos jeden Američan, jakpak on se jmenuje, nějak jako Kuck nebo Hirschfeld, hodil skoro šestnáct. Tak to by při šestikilové kouli mohlo dělat osmnáct nebo devatenáct metrů. A my tady máme o dvacet sedm setinek víc! Pane okresní, ten chlap by dohodil závodní koulí dobrých šestnáct a čtvrt, a bez treningu! Ježíšikriste, šestnáct a čtvrt metru! Pane soudce, já jsem starý vrhač; na Sibiři, to vždycky kluci volali, Hejdo, hoď to tam – totiž ruční granát, víte? A ve Vladivostoku jsem házel s americkými mariňáky; já jsem dohodil závodní koulí čtrnáct, ale jejich kaplan udělal o čtyři body víc. Hergot, my jsme se něco na Sibiři naházeli! Ale tenhle kámen, pane, jsem hodil jenom patnáct a půl metru; víc jsem ze sebe nedostal. Devatenáct metrů! Hrom do

toho, řekl jsem si, toho chlapa musím dostat; ten nám udělá rekord. Představte si, vyfouknout Americe rekord!” “A co s tím Pudilem?” namítl soudce. “Čert vem Pudila,” křikl pan Hejda. “Pane soudce, já jsem zahájil pátrání po neznámém pachateli světového rekordu; to je národní zájem, no ne? Tak nejdřív jsem mu zaručil beztrestnost za toho Pudila.” “Nono,” protestoval soudce. “Počkejte; zaručil jsem mu beztrestnost, když opravdu dohodí šestikilovým kamenem přes Sázu. Okolním starostům jsem vyložil, jaký to je slavný výkon a že by se o něm psalo v celém světě; a řekl jsem, že by ten chlap na tom vydělal hromadu tisíc. Ježíšmarjá, pane soudce, od té chvíle všichni mládenci z celého okolí nechali žni a hnali se tam na tu hráz, aby házeli kamením na druhou stranu. Ta hráz už je úplně rozebraná; teď roztloukají kdejaký mezník a bourají kamenné zdi, aby měli čím házet. A kluci, pakáž jedna, házejí kamením po celé vesnici; tam vám už je zabitych slepic – A já stojím na hrázi a dohlížím; to se rozumí, nikdo nedohodí dál než asi doprostřed řeky – pane, to koryto bude myslím tím kamením už napůl zanešené. Tedy včera k večeru ke mně přivedli mládence, a to prý je ten, co tím kamenem potloukl toho Pudila. Však ho, huncúta jednoho, uvidíte, čeká venku. Poslouchej, Lysický, povídám mu, tak tys hodil tímhle kamenem po Pudilovi? Jo, on povídá, on mně Pudil nadával, a já jsem se dožral, a on tu jiný kámen zrovna nebyl – Tak tady máš jiný takový kámen, jářku, a teď dohoď na Pudilův břeh; ale jestli nedohodíš, ty kujóne, tak ti proženu perka!